

Dannevang, med grønne bred

Dannevang, med grønne bred,
Ved den blanke vove!
I dit skød er kærlighed,
Fred i dine skove.
Fuglen synger højt i sky
Over kæmpehøje;
Men i dalen smiler bly
Vårfiolens øje.

Dannevang! din blomsterarm
Fædrene omslynger;
Kærligt gløder sønnens barm,
Hvor hans vugge gynged.
I de danske fædres spor,
Under egeskygger,
Der, hvor troskabsfuglen bor,
Enigheden bygger.

Én er fader for os her!
Vi har fælles moder:
Danmark er vor moder kær,
Danmarks søn vor broder!
Som ét hjerte, favn i favn,
Broderfolket flamme!
Juble højt dit fadernavn,
Gamle skjoldungstamme!

Hil dig, drot! og hil dig, land
Ved den blanke vove!
Blomsterøer! grønne strand!
Lyse bøgeskove!
Her er troskabsfuglen grå,
Fædres høje grønne,
Vennen trofast, himlen blå,
Slettens møer skønne!

Her er sang og harpeklang!
Her er fryd og gammen!
Her vi slumre skal engang
Broderligt tilsammen!
Her vi leve skal og dø
Som de fædre gæve!
Leve konge, ven og mø!
Gamle Danmark leve!